

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodoro. 193.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

næ naturæ modulo sublimiora tibi animo fingas: ne alioqui cum mediocribus etiam lapsus fueris, sublimius exaggeretur tua calamitas.

Lampetio Episcopo. 192.

Magnum reuera pietatis sacramentum est, quemadmodum etiam sacrorum antiq̄stas Paulus scripto prodidit: non quod omnino incognitum sit, sed quod à nemine comprehendi queat. Omnem quippe, & sermōnis & mentis vim excedit. Nam si puerulus matrimonij fructus est, quonam pacto virgo matrimonij fructum edidit? Quonam pacto id quod interitui obnoxium est, cum eo quod interitum nescit, copulatum est? Quonam pacto in eo quod circumscriptum est, id quod a circumscriptioe alienum est, intelligitur, sic inquam ut nec diuina & labis omnis expertis natura decrementi quicquam patitur, & quod mortale est, modo quodam, qui nullis verbis exprimi potest, omnemque interpretationis vim superat, honorē accipiat: Quonam pacto, qui passus est, salutem attulit: qui mortem oppetiit, excitauit; qui contumeliis affectus est, summo honore condecorauit; qui cruci affixus est, ab execratione eripuit, vel, ut rectius loquar, peccatum ac mortem in crucem sustulit.

Theodoro. 193.

De rebus parum honestis in suspitionē venire, his quidem, qui ad virtutis arcem peruenerūt, maximæ calamitatis loco est: iudicari autem, honestioribus & grauioribus: deprehendi verò, iis quoque qui stupore atque indolentia laborant.

Alexandro. 194.

Qui rerum earum causa ob quas gratiā habere debent, alicui succensent, omnes ingratiitudinis terminos excedunt. Nam cum, si rebus ipsis nequeunt, grata saltem oratione vicem rependere teneantur, ipsi contra crimina concinnant.

iii db

τάξιν, ἵνα μὴ μεγαλοφύετον ἐπιλα-
γῶδηθῆς. Ἐκπεπῶν καὶ τῷ μετεωρῶ.

Λαμπετίῳ ἑπισκόπῳ. ρεβ.

Μεγα ὅτιν ὄντος τὸ τῆς εὐσεβείας
μυστήριον, ὡς καὶ ὁ μυσταγωγὸς ἔγραψε
Παῦλος, ὅτι ὡς ἀγνοοῦμεν πάντα
πᾶσι, ἀλλ' ὡς ἐδενί ἐφικτὸν. παντὸς
γὰρ ἐπέκεινα καὶ λόγου καὶ νοῦ καθέστη-
κει. εἰ γὰρ γάμου καρπὸς τὸ παιδίον,
πῶς ἡ παρθέτος καρπὸν γάμου εἰδείξει;
πῶς ἠνώθη τὸ φθαρτὸν τῷ ἀφθάρτῳ;
πῶς ἐν τῷ ἀειζωπῶ νοεῖται τὸ ἀ-
φθίρωτον, ἕτε τῆς θείας καὶ ἀκρε-
τα ἐλαττωμένης φύσεως, καὶ τῆ θητιῆ
ἀφράτω πνι λόγου καὶ ἐρμηνείας κρεί-
τονι πλὴν πμὴν δεχόμενος; πῶς ὁ παθὼν
ἔσωσε, καὶ ὁ σποθανὼν ἠγείρε, καὶ ὁ ὑβελ-
θεὶς πέτυχε τῆ ἀνωτάτω πμῆ, καὶ ὁ
φαιρωθεὶς κατάρως ἐξήρπασε, μάλ-
λον δὲ πλὴ ἀμαρτίας καὶ τὸν θάνατον
ἐσώρωσε.

Θεοδώρῳ. ρεγ.

Υποσηθῆναι ἐφ' οἷς ἐπερῶσθαι, τοῖς
μὲν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἑλληλακόσι, με-
γίστην ἔχει συμφορὰν. τὸ δὲ καὶ κριθῆ-
ναι, τοῖς σεμνοτέροις. τὸ δ' ἀλῶναι, καὶ
τοῖς ἀναλόγοις ἀλακείμοις.

Ἀλεξάνδρῳ. ρεδ.

Οἱ ἄφθ' ὦν χρείτας εἰδέναι ἰφεί-
λασιν ἄφθ' τὴν ἐγκαλωπτε, πάν-
τας τῆς τῆς ἀγνωμοσύνης ἄφθ' βα-
νισιν ὄρες. δεῖν γὰρ, εἰ καὶ μὴ ἔργοις
οἱοί τε εἰσι, λόγοις εὐχέλεις αἰμίβε-
σαι, ἐγκλήματ' ἀπάτησι.

Τῷ